

**‘Ik had eerder een Olympische medaille
dan mijn vwo-diploma’**

Teun de Nooijer (36)

**Hockeyinternational. Keerde onlangs weer terug in de
selectie van het Nederlands team**

Tijd van leven

Waar heeft u te weinig tijd voor?

‘Het leven als topsporter heeft iets egoïstisch, maar iedereen in mijn omgeving begrijpt heel goed dat ik de volledige focus moet hebben op mijn sport. Ik heb een vrouw en drie dochters en vind het vooral lastig als ik naar het buitenland moet. Mijn oudste is twee maanden voor de Olympische Spelen in 2000 geboren. Dat was raar: ik zat midden in mijn voorbereiding voor de Spelen en daarna was ik bijna een maand in Sydney. Bij thuiskomst moest ze weer helemaal opnieuw aan mij wennen. Aan de andere kant heb ik juist heel vaak de kinderen naar school kunnen brengen en was ik er misschien wel meer dan een normale vader.’

Hadden uw ouders genoeg tijd voor u?

‘Mijn moeder was thuis, mijn vader was leraar tekenen en schilderen en daarnaast kunstenaar. Mijn twee oudere broers en mijn ouders hockeyden ook, dus we waren met het gezin het hele weekend op de club: zaterdag speelden de kinderen, op zondag keken wij naar mijn ouders. Ik was de jongste, ik moest gewoon mee – als ik had willen voetballen, was dat onhandig geweest.’

Wat was uw beste tijd?

‘Mijn eerste Olympische Spelen in 1996, in Atlanta. Daar was ik het jonge broekie van het elftal en uiteindelijk wonnen we goud. In Atlanta is het ook wat geworden met mijn huidige vrouw. En natuurlijk het vaderschap, dat vier jaar later begon. Ik was een jonge vader, net vierentwintig, en ik ben er best trots op hoe we dat als stel hebben gedaan. Bij mij is alles een beetje andersom gegaan: ik had eerder een Olympische medaille dan mijn vwo-diploma en ik had eerder een kind dan dat ik mijn studie had afgerond.’

Wat vindt u zonde van uw tijd?

‘Een bespreking waarbij alles al gezegd is en vier mensen het vervolgens op een net iets andere manier gaan herhalen. Als ik een speler voorbij kan komen door gewoon om hem heen te lopen, dan heb ik ook niet nog zes bewegingen nodig om hem op het verkeerde been te zetten.’

Wat zou u doen met een zee van tijd?

‘Als sporter – en in die wereld zit ik al heel lang – leef je altijd volgens een bepaald schema; je leven is vrijwel voorgeprogrammeerd. Dat is niet iets wat ik ga missen als ik met hockey stop. Maar hoe ik de tijd daarna ga invullen, vind ik lastig te bedenken. Dat is iets waar iedere sporter uiteindelijk zijn weg in moet vinden en in het begin ook moeite mee heeft, denk ik.’

door Caroline Buijs foto Bert Nienhuis